

rette en sådan henvendelse til en medlemsstat. Intet af forslagene kom imidlertid til afstemning. De erstattedes med et ecuadoriansk forslag, som godkendtes uden afstemning. Ved denne resolution anmodes forsamlingens præsident om at undersøge den græske regerings synspunkter med hensyn til udsættelse af dødsdommene, som de militære domstole havde afgivet af politiske grunde, sålænge mæglingskomiteen eksisterer.

4. Trusler mod Kinas politiske uafhængighed og territorium.

På den kinesiske delegations anmodning optog forsamlingen følgende yderligere punkt på dagsordenen: „Trusler mod Kinas politiske uafhængighed og territoriale integritet og freden i Østen som følge af Sovjets krænkelse af den kinesisk-sovjetrussiske venskabs- og forbundstraktat af 14. august 1945 og af Sovjets krænkelse af De Forenede Nationers pagt“. Spørgsmålet blev henvist til 1. udvalg. Inden det kom til behandling i udvalget den 28. november 1949, blev der især fra amerikansk side udfoldet store bestræbelser for at formulere et resolutionsudkast, der ville være acceptabelt selv for Sovjetunionen. Som uhildede medforslagsstillere meldte sig Australien, Mexico, Pakistan og Philippinerne. Forslaget gik ud på at opfordre alle stater til at respektere Kinas politiske uafhængighed og det kinesiske folks ret til frit at vælge sine politiske institutioner samt opretholde en uafhængig regering, til at respektere bestående traktater vedrørende Kina og at afholde sig fra at skaffe sig en særlig kontrol eller særlige privilegier på kinesisk område.

Den kinesiske delegation fremsatte et resolutionsforslag, der direkte udtalte, at Sovjetunionen havde hjulpet kommunisterne i Kina og havde krænket De Forenede Nationers pagt; den henstillede endvidere til alle medlemsstater ikke at anerkende en kinesisk kommunistisk regering.

Endvidere fremsatte Cuba, Ecuador og Peru forslag om at henvise hele spørgsmålet

til interimsudvalget til nærmere undersøgelse og med pålæg om derefter enten at afgive beretning til næste plenarforsamling eller henlede sikkerhedsrådets opmærksomhed på sagen.

Under debatten i udvalget indtog Sovjetunionen og dens 4 tilhængere det standpunkt, at hele spørgsmålet ikke retteligt kunne tages i betragtning, da det var rejst af en delegation, som ikke repræsenterede Kinas nye lovlige regering. Den sovjetrussiske delegation ville derfor ikke deltage i emnets behandling eller anerkende gyldigheden af en eventuel beslutning i sagen. Faktisk var de pågældende lande dog repræsenteret under alle møderne og deltog i afstemningerne.

Udvalgsbehandlingen sluttede den 6. december 1949 med, at det af De Forenede Stater m. fl. stillede forslag godkendtes med 47 stemmer mod 5, medens 5 afholdt sig fra at stemme. De nordiske lande stemte for resolutionen.

Den af Cuba, Ecuador og Peru stillede resolution vedtoges i ændret skikkelse med 23 stemmer mod 19, medens 14 afholdt sig fra at stemme. Blandt nej-stemmerne var: Storbritannien, USA, Canada, Australien, Holland, de nordiske lande samt østblokken.

Den af Kina foreslåede resolution kom ikke til afstemning, men betragtedes som oversendt til interimskomiteen efter vedtagelsen af den af Cuba m. fl. stillede resolution. USA og Storbritannien havde under forhandlingen erklæret at ville stemme imod den kinesiske resolution, hvis den var kommet til afstemning i komiteen. De nordiske lande var enige om ligeledes at ville stemme imod den kinesiske resolution.

5. Korea.

Punkt 22 på dagsordenen, der henvistes til behandling i ad hoc udvalget, var drøftelsen af beretningen fra De Forenede Nationers Korea-kommission, som var blevet oprettet ved den 3. plenarforsamlings resolution nr. 195 af 12. december 1948*) for at overvåge den videre udvikling i Sydkorea og

*) Se beretn. 3. saml., s. 16 og 104.